

November 2026

“ Houd moed: Ik heb de wereld overwonnen ” (Joh.16,33)

Hier vind je verschillende digitale versies van het maandelijks Woord van Leven: video voor iedereen, video voor kinderen, Powerpoint voorstelling, MP3 Podcast, stripverhaal voor kinderen en tieners: www.woord-van-leven.be

Laten we eerlijk zijn: in het historische klimaat waarin wij leven en waarvan we elke dag almaar meer alarmerende berichten ontvangen, klinkt dit Woord bijna ‘misplaatst’. Er is immers zoveel dat ons ontmoedigt, gevangen tussen de onzekerheid van situaties die ons overstijgen, en verplichtingen die op ons wegen.

Het is juist vanuit een gelijkaardige context dat het evangelie van Johannes tot ons spreekt: de apostelen zijn rond Jezus verzameld tijdens het laatste avondmaal. In deze scène wisselen broederlijkheid en verraad, zelfgave en de duisternis van het kwaad elkaar op dramatische wijze af. Jezus spreekt de apostelen voor de laatste keer toe om hen voor te bereiden op de beproeving van zijn lijden, maar tegelijk verzekert Hij hen dat Hij zal terugkeren. Hij waarschuwt hen ook: in “de wereld” kunnen zij overspoeld worden door stormen en teleurstellingen, maar in Hem zullen zij altijd vrede en volheid van leven vinden.

Zijn woorden zijn een belofte die hoop geeft:

“ Houd moed: Ik heb de wereld overwonnen ”

Wanneer de omstandigheden buiten ons en de kwetsbaarheid in ons ons angst en lijden bezorgen, nodigt Jezus ons uit onszelf aan Hem toe te vertrouwen. Hij nodigt ons uit om ook vandaag de tekenen van zijn aanwezigheid in ons leven te herkennen, zodat wij met nieuwe ogen naar de werkelijkheid kunnen kijken.

Chiara Lubich schrijft: “ Als er iets mysterieus is in ons leven, dan is dat het lijden. Ook degenen die naast ons staan en van ons houden, zijn vaak niet in staat ons te helpen het lijden op te lossen; en toch is het soms al genoeg dat iemand het met ons deelt, misschien in stilte. Dat heeft Jezus gedaan: Hij is iedere man en iedere vrouw nabijgekomen, tot op het punt dat Hij deel had aan alles van ons. Meer nog: Hij heeft al ons lijden op zich genomen en is samen met ons tot lijden geworden, zozeer dat Hij het uitschreeuwde: ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?’ (Mt 27, 46). Elke lichamelijke, morele, sociale of geestelijke pijn herinnert mij aan Hem; het is zijn aanwezigheid, zijn gelaat. Ik kan zeggen: ‘In dit lijden heb ik U lief, Jezus, U die verlaten bent. U bent het die, door mijn pijn tot de uwe te maken, mij komt bezoeken.

Daarom wil ik U, daarom omarm ik U!’ Als wij er vervolgens toe overgaan om lief te hebben, te antwoorden op zijn genade, te willen wat God van ons vraagt in het volgende moment, en ons leven voor Hem leven, ervaren wij dat het lijden meestal verdwijnt. Dat komt omdat de liefde de

gaven van de Geest oproept: vreugde, licht en vrede. »[\[1\]](#)

“ Houd moed: Ik heb de wereld overwonnen ”

Laten wij toe, ook als het duister wordt, dat Hijzelf in ons het kwaad overwint door het goede, dat Hij in ons de verleiding om ons hart te sluiten overwint, en dat wij de naaste worden van onze broers en zussen door hen met liefde te dienen, zowel in kleine dagelijkse daden als in de maatschappelijke inzet voor het algemeen welzijn.

Ook de wederzijdse liefde binnen de gemeenschap getuigt van de nabijheid van de Heer en geeft ons moed. Dat is de ervaring van de jonge Xavier uit de Dominicaanse Republiek:

“ Ik was op bezoek bij mijn neef en besloot op een muur in de tuin te klimmen. De muur stortte in, kwam op mij terecht en verbrijzelde mijn rechterbeen. In het ziekenhuis zei ik tegen mijn ouders dat ik de pijn niet kon verdragen. Mijn vader zei zachtjes: “Het is als het delen van het lijden van Jezus: probeer Hem te omarmen.” Toen ik wakker werd, besepte ik dat mijn been er niet meer was. In het begin heb ik veel gehuild, maar geleidelijk voelde ik innerlijke rust, vertrouwend dat God een plan met mij had.

Dankzij de liefde en steun van de jongeren uit onze gemeenschap en van andere mensen over de hele wereld heb ik nu een tijdelijke prothese en zal ik over enkele maanden een definitieve krijgen. Het leven thuis is geleidelijk weer normaal geworden. Ik help mee in het huishouden, ben dicht bij mijn familie en ben er zelfs in geslaagd mijn school af te maken met uitstekende resultaten. Iedereen – mijn familie, mijn vrienden en het ziekenhuispersoneel – is geraakt door de rust en de positieve houding die ik probeer uit te stralen. ”

Letizia Magri en het Woord-van-Leven-team

[\[1\]](#) Chiara Lubich, Woord van leven van maart 2005.